Nro 12.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 11. LUTEGO 1803. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga V. S. 30. Stycznia.

Zarządzaiący Guberniami Białoruskiemi Generał infanteryi Rymskoy Korsakow naznaczony Inspektorem piechoty w Moskiewskiey inspekcyi pod Generałem Feld Marszałkiem Graff Sołtykow. Generał kawaleryi Michelson będzie Białoruskim Gubernatorem woiennym, i zarządzać ma interessami cywilnemi w obu Guberniach. Generał Lieutenant Bekleszow został woiennym Gubernatorem Nikołaiewskim; zarządzać będzie interessami cywilnemi w Guberniach: Ekaterynosławskiey, Nikołaiewskiey Tauryiskiey. Generał Lieutenant Ferster naznaczony, woiennym Gubernatorem Archangelskim, i równie zarządzać ma interessami cywilnemi. Aktualny Kammerher Naryszkin na własną prozbę uwalnia się w leibgwardyi Preobrażeńskiey Porucznikiem. Generał Maior Hamper naznaczony Szefem Smoleńskiego półku dragonii. Półkownik Kanagin Szefem 17 półku strzelców Półkownik Lindfors kommendantem Petersburgskiego regimentu grenadyerów. Zmarli: Szef 15 strzelców półku połkownik Sétmpél, Kommendant Kiiowskiey artyleryi Półkownik Sokołow wymazuią się z rang listy; mieysce ostatniego zastąpi Podpółkownik Paskiewicz. Podpółkownik Sidorow z Nowohrodzkiego garnizonu przeydzie do służby cywilney; Wiborgskiego regimentu muszkietyerów Podpółkownik Torchel uwalnia się od służby z mundurem i pensyą półowy gaży. przez wzgląd na ciężkie rany które odniosł w bitwach. Woysk Dońskich Podpółkownikowi Mielnikowi oświadczone ukontentowanie za utrzymany porządek w półku i porządny kwaterunek Porucznikowi Biełkowu za porządne przyprowadzenie rekrutow. Ober Sekretarz Senatu Sandunow został Konsyliarzem stanu; Nadworny Konsyliarzem Chanikow Konsyliarzem Kolleskim.

z Wiednia 5. Lutego.

Dyrekcya tuteyszego instytutu ubogich dała sprawę publiczności z przychodów i wydatku swoiego w zeszłym roku; dochod wynosił 152 zł. ryń z tego dano 6 tysiącom ubogich do instytutu należących 130. postronnym 16. reszta w kassie została. Kapitał instytutu iuż urosł z rozmaitych darów do 667 t. zł. ryń W Trieste uformowała się kompania kupiecka, która kantor założyła w Odessie na prowadzenie handlu po morzu czarnem. Sławny Generał Mack został Inspektorem Armii Austryackiey, Graf Saurau Marszałkiem stanów Austryi niższey. O wzroście państwa Pruskiego ogłoszono w Berlinie wiadomość następuiącą; 1740 wstępuiąc na tron Fryderyk W. miał ziemi 2190 mil kwadratowych, 2 milliony 200 t. mieszkańców. r. 1786 umieraiąc zastawił Monarchią powiększoną przez nabycie Sląska, Fryzyi, Pruss zachodnich, do 3512 mil kwadratowych, 5. millionow 700. t. poddaństwa; r. 1803 po przyłączeniu Xięstw Anspach i Bareuth, Pruss połudnowych i nowo Wschodnich, toż Hildesheim, Paderborn, i innych dóbr duchownych przez indemnizacyą za kraie ztracone za Renem Monarchia Pruska zawiera ziemi mil kwadratowych 5600, więcey tysiąca miast, wsi 40 tys. mieszkańcow 9. millionów 500 t. z żołnierzem.

Po zawartey ugodzie w Paryżu względem dopełnienia nadgrody za Toskanią Cesarz Jmć uznał Króla Etrusków, a minister stanu Graf Cobenzl przyiął od Ambassadora Hiszpańskiego list donoszący dworowi naszemu o wstąpieniu na tron Ludwika I. w Państwie Pruskiém ponowione dawnieysze obwieszczenie o złodzieiach, rozboynikach, podpalaczach i tym podobnych ludziach, których poprawy ztracono nadzieię. Oświadcza Król Jmć Pruski, że własność i bezpieczeństwo poddaństwa wiernego przeciwko złoczyńcom bronić i utrzymywać będzie: na ten koniec wszyscy o zbrodnię przekonani będą odsyłani do nayodleglejszey części Syberyi, gdzie bez nadziei powrotu do robot naycięższych w kopalniach maią być użytemi; iuż takich 58 osob d. 17 czerwca r. 1802 na mieysce wygnania przesłano Arcy Xiążę Karol, iak słychać, mieć pragnie Koadiutora dosteynosci W. Mistrza Krzyżackiego; tym zaś ma być obrany Arcy Xiąże Maximilian.

z Paryża 31. Stycznia.

Szef Brygady Sebastiani powróciwszy od wschodu, następuiący rapport podał Konsulowi „ Wyszedłszy pod żagle z Toulonu zawiiam do Tripolu; i piszę do Admirała Szwedzkiego Cederstrom, i do ministra Baszy ofiaruiąc pośrednictwo moie do ukończenia traktatu, Ofiarę przyięto; z obu stron pełnomocnicy zeszli się do mieszkania Francuzkiego komissarza; obie zaś dalekie od ugody. Basza domagał się wielkiey summy, i większego na przyszłe lata haracz, polegaiąc na umowie zrobioney przed dwoma laty przez którą Agent Szwedzki obiecał mu wypłacić 245 t piastrow, a haracz roczny podnieść do 20 t. Oświadczał Basza, że dwuletnia woyna przyczyniła mu wiele nadzwyczaynego wydatku, zkąd wnosił, że umiarkowanie iego warte pochwały, gdy nic nie żąda nad przepis i brzmienie pomienioney umowy. Z drugiey strony Cederstrom nie chciał dać nad 100 t. Piastrow na okup Szwedzkich niewolnikow 159, i roczną danınę 5 t. po długich sporach zgodził się na wyliczenie 150 t. okupu; danınę roczną podwyższył do 8 t.

Prezentowany wkrótce Baszy, przyięty byłem z naywiększą okazałością; zamieniliśmy ratyfikacye traktatu z Francyą zawartego; RPtę Włoską uznali Afrykanie; flagę utkwiono na mieszkaniu kommissarza naszego, którą witały okręta i batterye lądowe wystrzałem z armat 21 razy powtórzonym. Nie bez taudnosci iednak Basza uznał RPtę, lękaiąc się ażebyśmy pod iey imie całych Włochów nie podciągneli, zkąd wypadłaby dla korsarzów potrzeba wstrzymania się od rozboiu, z upadkiem ich przemysłu i żeglugi. Tłumaczyłem rzecz iasnie, ile mógł zrozumieć Basza. Odpowiedział: „ Widzę że mi niepodobno zachować pokóy z RPtą Włoską bez uszczerbku własnego; lecz chociażby rzecz była trudnieyszą, uczynię wszystko, gdy

ta iest chęć Konsula wielkiego. ,, Basza iest waleczny i śmiały, Francuzom sprzyia. Anglicy brata iego wspierali, który teraz mieszka w Derne bez powagi i znaczenia. Zamyśla podobno kray cały zbuntować przeciw Bejowi. Interessa polityczne i rządowe są w ręku Seid Muhameda Ministra, mąż pełen dowcipu zna cokolwiek polityki Europeyskiey; zwiedził niegdyś Francyą, i nad inne narody nam sprzyia naybardziey.

D. 10. Vendemiaire wypłynąwszy z Tripolu przybywam do Alexandryi d. 24. i wnet odwiedzam Generała woysk Angielskich Stuarta; ukazuię mu rozkaz Ministra Talleyrand mnie dany, ażebym tu stanąwszy, iesli ieszcze znaydę Anglików, domagał się o prędkie ustąpienie z kraiu, według brzmienia traktatu Amiens. Odpowiedział naprzód Stuart, że wkrótce ustąpi z Egiptu; późniey widząc żem nalegał o wyraźnieyszą odpowiedź, oświadczył, że nie ma na to rozkazów z Londynu, i spodziewa się w Alexandryi zimować. Ten Generał ma pomierny dowcip. Adiutantem u niego emigrant nasz Sades, mąż rozsądny, nieprzyiaciel własney oyczyzny; ten rządzi Stuartem. Tegoż dnia widziałem się z Baszą Alexandryiskim, i Kapitan Bejem kommendantem eskadry Tureckiey. Po przywitaniu grzecznem donoszę, iż agenci handlu Francuzkiego wkrótce przybędą do Egiptu. Ucieszyli się ztąd wielce, nie taiąc przedemną, iak przykre im iest przebywanie Anglików w Prowincyi Sułtańskiey. Zaręczyłem że iuż dłużey nie będą gościli; pokóy powszechny wkłada obowiązek konieczny ich rychłego ustąpienia.

D. 25 odwiedziłem dwóch Szeików; d. 26 oglądałem okolice ieziora Mareotis; woda bystro płynie z Madié; ieżeli Porta kanału naprawić nie każe, przerwie się z czasem klin ziemi przedzielaiący owe ieziora. Inżenier Szwedzki z Constantinopola przysłany do tey roboty, nie zdaie się mieć potrzebne talenta. Jezioro Mareotis zdrowszém czyniło powietrze. Alexandrya dzis wodę złą ma tylko w studniach Marabouf; ta twierdza dobrze opatrzona, ma straż Angielską i Turecką. D. 27 przebiegłem miasto; odwiedziło mnie wielu obywatelów. D. 28 wyieżdżam do Cairu z dwóma Officyerami Tureckiemi; wziąwszy ieszcze z moiey fregaty 6 żołnierzy; wiatr przeciwny przymusił do portu powracać. Nazaiutrz iestem w Aboukir, tu nocleg; widziałem twierdzę zupełnie zpustoszałą. D. 30 w Rosette, i zamku Julien; tu mnie odwiedził Osman nad cłem przełożony, i wszyscy mieszkańce Chrześcianie. D. 1 brumaire w Fanné odbieram wizytę Kommendanta, Kadego, i Szeików; wszyscy z któremi rozmawiałem oświadczaią przywiązanie Konsulowi. Nazaiutrz w Rahmanie; twierdza zupełnie zniszczona. D. 3 w Menouf widziałem Szeika Abdin, którego Konsul Kadym naznaczył. Ten i wszyscy inni iedną myślą z owemi, którzy są w Fanne.

Powiedziałem wszystkim. ,, Pierwszy Konsul ulubił waszą oyczyznę, często mówi o niey, pragnie waszego szczęścia, nigdy nie zapomni o was, i poleci względom Porty. Zawarł pokóy z Europą; poznacie wkrótce, iak obchodzi iego los biednych Szeików Egiptu. ,, Obydwa zamki w Menouf zburzone; Kommendant onych gdym przeieżdżał, głowę ztracił podeyrzany o porozumienie się z Mammelukami. Z Boulak wysyłam do Cairu Ob. Joubert donosząc Baszy o moiém przybyciu. D. 4 Basza przysłał na spotkanie 300 iazdy, 200 piechoty, pod sprawą znacznieyszych Officyerów, którzy mnie wprowadzili do miasta przy odgłosie armat wielu. Rzekłem do Baszy: ,, Pokóy stanął między RPtą i Portą; dawne związki przyiacielskie i handlowe maią być odnowione. Rozkazał mnie Wielki Konsul, ażebym upewnił ciebie o iego względach, i doniosł, że Kommissarze naszego handlu wkrótce przybędą do Egiptu. ,, Odpowiedział Basza: ,, Względy łaskawe Konsula czynią mi zaszczyt, pobudzaią do wdzięczności; agentów handlowych przyimiemy z naywiększą uczciwością. ,,

Stanąwszy w domu przygotowanym dla mnie odbieram wizytę znacznieyszych obywatelów, iakoteż starszyzny Koptów. D. 5 powracam do Baszy na długą rozmowę: ,, Konsul, rzekłem, pragnie ażeby ten kray był nayszczęśliwszym; zlecił mnie pośrednictwo do przywrócenia pokoiu z Bejami. ,, Podziękował za ofiarę w nayczulszych wyrazach Basza, lecz oświadczył, że ma rozkaz od Porty wyraźny prowadzić woynę śmiertelną z Bejami, nie wchodząc w żadne umowy. Przestrzegam, że potyczki niedawno stoczone z niemi, dla woysk Ottomańskich niepomyślne, które pięćkroć od Mammelukow porażone zostały, stawią Turków w położeniu niebezpieczném; upor zas może przyprawić o stratę Prowincyi. To słysząc Basza, ukazał rozkaz RPtey, który przeczytawszy, przekonałem się, że do ugody żadney przystąpić nie może. Oświadczyłem chęć widzenia się z Szeikami Cairu, i wdową Murad Beja, iakoteż oglądania twierdz i okolic miasta. Dał mi straż dla bezpieczeństwa w podróży. Udałem się naprzód do Szeika Abdalla przy wielkim Meczecie; ten na przyięcie innych wielu zgromadził. Rozmawialismy o przywiązaniu Konsula do Egiptu, o iego potędze i chwale, o szacunku z iakim był zawsze dla uczonych Szeików w Cairu. Wszyscy też są do niego nieskończenie przywiązani.

Kto nie był swiadkiem, iak ia byłem, opisać nie może, iak wielki zapał w nich wzbudził widok portretu Konsulowskiego, które tu i po innych miastach rozdawałem. D. 6 byłem u Szeika Omar Szefa Szeryfów; chorował; widziałem się z synem iego. Suleiman przyiął mnie naymiley; oświadczył szacunek naywyższy dla Konsula. Joubert i Berge powiadaią, że nigdy obywatele Cairu nie okazali tyle przychylności Francuzom iak teraz. Gdyśmy szli ulicą, każdy powstawał i witał. Astrologowie Egiptu codziennie roznoszą przepowiedzenia i wieszczby o Konsulu. D. 7 poszedłem do wdowy Murada proszony wprzód o to przez odźwiernicę iey dworu. Powiedziałem, że pełniąc wolę Konsula chciałem pogodzić Turków z Mammelukami; lecz Basza ma rozkaz wyraźny popierać woynę. Zatém udaię się do cytadelli, wyspy Roda, Gize, Boulak, i innych twierdz otaczaiących stolicę. Szemrali na to żołnierze Ottomańscy; udawałem że ich nie słyszę, i wszystko pilnie uważam. D. 7 gdym powracał z zamku Dupuy, Turczyn mi bronią pogroził. Ponieważ zdawał się piiany, a lud przytomny głośno ganił postępek zuchwalca, kończyłem podróż spokoynie. W chwilę późniey inny Turczyn iezdziec wyrzuca na oczy moim przewodnikom, że pilnować śmieią Chrzescianina, tém bardziey Francuza, grożąc kiimi skoro wyiadę. Tu iuż milczeć nie chciałem; posyłam Jouberta do Baszy domagaiąc się prędkiey nadgrody.

Chciałem ażeby mnie przeprosił Mustafa publicznie, i o litość mnie błagał; lecz ten człowiek był przyiacielem Baszy; usiłowałno sprawę zgodzić; uparłem się oświadczaiąc, iż iesli nie otrzymam czego żądam sprawiedliwie, natychmiast wyiadę, i w Constantinopolu skarżyć się będę. Przestraszony pogróżką Mustafa przyszedł żebrząc miłosierdzia. Powiedziałem, że naprzód myśliłem kazać onemu zdiąć głowę; teraz na prośbę Baszy odstępuię przedsięwzięcia; lecz ieżeli raz ieszcze odważy się Francuzów znieważać, zguba iego nieuchronna. Interes ułatwiony tym sposobem wielkie wrażenie uczynił na umysłach. Tegoż dnia usiłowano zbuntować przeciwko nam Albańczyków. Dwa listy od stronników Angielskich z Rosette pisane donosiły, że na brzegach Natolii postrzeżono flottę Francuzką od 300 żaglów; że zmierzamy na Constantinopol, że do Egiptu przybyłem iedynie dla oszukania Turków i uśpienia nad niebezpieczeństwem. Zprowadzam kupca który odebrał listy, proszę o ukazanie onych, odbieram posyłam do Baszy ostrzegaiąc, że tak płochie

wieści iedynie zmyślono dla sprawienia niepoko-
u i zwaśnienia Francuzów z Turkanii, głowę
moią w zakład stawiąc, ieśli będą prawdziwe.

Znał to dobrze Basza i uwieść się nie dał.
Pokazał mnie inny list Generała Stuart pisany
niedawno, do którego przyłączony był rozkaż
Konsula, gdy ieszcze hetmanił armii wschodniey;
7 r. RPtey przypominał Konsul Egipcyanom,
że Constantinopol hołdował arabii, czas przy-
szedł wrócić Cairowi pierwszeństwo, a zburzyć
na wschodzie panowanie Ottomanów. Generał
Angielski prosi Baszę, ażeby dobrze się zasta-
nowił nad tém pismem i wniosł iak iest rzetelne
przywiązanie Francuzów i pokóy z Turcyą
zawarty. Rozgniewał nas postępek Generała
oświeconego narodu, który się spodlił podo-
bném oskarżeniem, przez co mogliśmy życie
utracić w Egipcie. Zawiodł się iednak w na-
dzieiach Stuart. Basza póki mieszkałem u niego,
obchodził się zemną naygrzeczniey, a komisarz
Angielski w Cairze świadkiem był przywiązania
obywatelów do Francyi.

Naywięcey znaczn u Baszy dziś Rosetti
i Macharuki obydwa zarówno nieprzyiaciele
naszey oyczyzny, między sobą otwarcie niezgo-
dni. Powszechne iest mniemanie, iż pierwszy
zdrayca Beiów, teraz trzyma z Turkami. Je-
dnak człowiek chytry stara się wcześnie o przy-
iaźń Mammeluków na przypadek i sli zwyciężą
w Egipcie. r. p.

z Londynu 28. Stycznia.

Pitt bawi w tey stolicy; zdrowie iego
znacznie się polepszyło Gdy przed kilko dnia-
mi ukazał się na pokoiach, uważaliśmy że Mo-
narcha słowa do niego nie mówił; długo zaś
rozmawiał z Windhamem; Królowa Imć zapy-
tała się oziemble, iak mu się powodzi?—Am-
bassador Andreossy dawał pierwszą Biesiadę
Ministrom naszym; nosi sam żałobę po Generale
Leclerc—Komendant Hiszpański w Louisianie
zamknął port Nouvele Orléans; żaden Amerykań-
ski statek przechodzić tam nie może; co przy-
kro iest mieszkaiącym w Prowincyi Tenessée,
iakoteż nad rzekami Ohio, Mississipi, którym
umówa r. 1795 między Hiszpanią i RPtą zawar-
ta wolną żeglugę zostawiła. Zdaniem polity-
ków, ieżeli Francuzi utrzymać się nie potra-
fią w S. Domingo przeciw potędze Murzyń-
skiey, do Louisiany przeprowadzą lud biały
na osadę. Tym czasem ustąpienie tey Pro-
wincyi, pogłoska utrzymuiąca się o Flarydzie
Amerykanow czyni niespokoynemi.

Nie ma żadney wątpliwości, że Generał
Stuart i woysko Angieskie ustąpi wkrótce z
Alexandryi; Admirał Bickerton wysłał do tego
portu wiele okrętów przewozowych i woien-
nych. Baszy Cairu gwardyą kommenderuie
Renegat, który był Szefem brygady w armii
Francuzkiey; Mammelukowie w swoim obozie
liczą 80. Europeyskich zbiegów, przez co
artylleryia ich iest w dobrym stanie. W Syryi
woyna domowa; Ghezzar Basza broń podniosł
na Baszę Jaffy; ten ma 6 tysięcy żołnierza w
stolicy; od kilku miesięcy obłężoney przez 14
tysięcy z Akry przysłanych—Jest pogłoska,
że Konsul szuka pomocy naszey do poskromie-
nia murzynów w S. Domingo; odpowiedź
iaką od Ministrów odebrał Poseł Andreossy,
przeszłey nocy miał odesłać do Paryża Pisma
tuteysze utrzymuią statecznie, że stan Francu-
zów w pomienioney osadzie iest opłakany, w
C.p ie liczną nad 3 tysiące żołnierza do słu-
żby zdatnego. W tém mieście odnowić się miały
okropne sceny iakie w Nantes Carrier wypra-
wiał topienia w morzu po kilkaset razem zchwy-
tanych Murzynów, bez względu na płeć i wiek
młody.

Pułkownik Despard iuż stanął przed Sądem
z towarzyszami, ma lat 50; Irlandczyk; służyć
zaczął r. 1766 podczas amerykańskiey, woyny
nie raz był użytym w Indyi zachodniey, mia-
nowicie przeciwko Hiszpanom—Utrzymuią nie-
którzy, że Generał Francuzki Dugua z trzema
Adiutantami dobrowolną śmiercią pomarli w S.
Domingo przez truciznę, myśl ich była stanąć
na czele Murzynów zkrzywdzonych; duch Jako
liński w armii Francuzkiey żyie dotąd i szerzy
się potężnie 5 okrętów liniowych RPtey nie-
dawno przeszło ciaśninę Gibraltaru płynąc do
Ameryki. Lord S. Vincent odebrał kosztowną
tabakierę w podarunku od Xiążęcia Brezylii z
portretem iego, w nadgrodę usług iakie uczy-
nił koronie Portugalskiey kommenderuiąc na
morzu środziemném.

Od granic Włoskich 28 Stycznia.

Kommendant garnizonu Angielskiego w
Malcie rozkazał, ażeby wszyscy Francuzi
Kawalerowie znaki Maltańskiego zakonu złożyli
natychmiast, pod boiaźnią więzienia; 14 Kawale-
row bez zprzeczki wykonało zalecenie ugrun-
towane na traktacie w Amiens podpisanym,
które Anglików i Francuzuw wyłącza od zako-
nu. Neapolitańskie woyska w liczbie 2 tysięcy
nie powróciły iak mówiono do oyczyzny; stoią
w koszarach spokoynie; do twierdzy z bronią
wchodzić im zabroniono. Xiąże Pantaleria Ko-
mmendant ma straż przed swoiém mieszkaniem,
nie wiadomo kiedy Anglicy ustąpią z wyspy;
zdaie się iednak że to nie prędko nastąpi—Oby-
watelé Departamentu Włoskiey RPtey Agogna
ztrwożeni pogłoską że ich kray ma być ustą-
piony obcemu Mocarstwu udali się prosto do
Konsula Buonaparte z przełożeniem troskliwości
swoiey. Odebrali teraz odpowiedź przez Mi-
nistra Marescalchi, że boiaźń ich próżna, Kon-
sul póki żyć będzie nie pozwoli naruszyć co
postanowiono iest na Lyońskiey Consulcie.

Król Etrusków powróciwszy z Hiszpanii
szczęśliwie, ażeby tém bardziey pocieszył bie-
dne podaństwo przeznaczył znaczną summę na
wykupienie sprzętow zastawionych na Lombar-
dzie które uobższym właścicielom wrócić kaza-
no—R. 1798 gdy woyska Francuzkie do Tos-
kanii wkraczać miały, W. Xiąże Ferdynad
wiele rzeczy szacownieyszych z galeryi Floren-
ckiey i pałacu Pitti przesłał do Palermu dla
bezpiecznego zchronienia. Teraz fregata od
Hiszpańskiey eskadrá popłyneła do Sycylii dla
odwiezienia wszystkiego do Liworny Szef bry-
gady Sebastiani powracaiąc z Egiptu do Genui,
był w Zante; wyspiarze stronnicy Francuzcy o
rozruchu nowym przemyslać iuż zaczynali,
rząd spokoyność utrzymał za pomocą pomie-
nionego Officyera który oświadczył, że z roz-
kazu Konsula odwiedza 7 wysp RPtę ażeby
radził mieszkańcom przestać kiedyżkolwiek na
tém co maią, nie myśląc o żadnych odmia-
nach; nowościach. Niepodległość tego narodu
zaręczona od wielkich mocarstw które maią
prawo ścisłym przyiaźni węzłem połączone,
wyciągać, ażeby niekarni dotąd wyspiarze burz-
liwym namiętnościóm nakazali milczenie, De-
mokracya czysta, równie iak Arystokracya bez
granic, nie zgadzaią się z dobrem narodów,
i cierpiane być nie mogą; na wszystkich miesz-
kańców 7 wysp włożono podatek ogułem 120.
t. szkudów; wkrótce zapłacić ieszcze maią 200
t. na utrzymanie woysk Rossyiskich u siebie.

Król Etrusków z małżonką d. 14 przybył
do Florencyi; strzelano nieustannie z armat, dzwo
niono po całém mieście, wszystkie domy oświe-
cono. Nazaiutrz powszechne nabożeństwo dzięk
czynienia; wieczorem paliły się ognie sztuczne
po wielu mieyscach. Powrót Monarchy obalił
pogłoski, które we Włoszech biegały o przy-
szłym losie i odmianie rządu w Toskanii. —
Graf Bissingen pełnomocny Kommissarz Cesar-
ski w Wenecyi zasłużył na powszechny szacu-
nek u mieszkańców. Gdy ukazał się raz pier-
wszy na teatrze, powstał zewsząd radośny o-
krzyk; znacznieysi obywatele daią dla niego co-
dzień biesiady.

z Hagi 28. Stycznia

Rząd rozkazał Administratorom departamentowym, uczynić wszelką ostróżność, ażeby lody, któremi teraz okryte są rzeki, szkody nie przyniosły Kraiowi. Słychać że woysko lądowe Rzeczypospolitey ma być zmnieyszone do 20 tysięcy; utrzymywanie większey liczby żołnierza barдzo kosztowne, mniey potrzebne, bezpieczeństwa przynieść nie może Batawom otoczonym potężnemi Mocarstwami; bo nigdy wyrównywaiącey potrzebie siły mieć nie mogą. Regencya całą uwagę i koszt chce obrócić na powiększenie potęgi morskiey; według nowey umowy z Konsulem podpisaney, dwie półbrygady Francuzkie, 3600. głów wynoszące zostaną przez rok cały na żołdzie naszym. Na wydatek tegoroczny nie dostaie Skarbowi Rptey blisko 20. millionow złł holl: nie licząc 3 millionow potrzebnych do urządzenia interessów kompanii wschodniey i zachodniey, dochod publiczny wyniesie 31. million; w teraznieyszym roku wydatek został zmnieyszony 15. millionami. Wszystkie porty lodami okryte; żegluga zupełnie ustała i handel; rybitwy nawet wychodzić na morze nie mogą. W Prowincyach Fryzyi i Gronindze gwardyą narodową rozwiązywać zaczęto. W przeciągu 9 ostatnich miesięcy, 188. różnych okrętow weszło na rzekę Escaut, powiększy się nierównie żegluga po uprzątnieniu zawad. Na brzegach naszych zgineło wiele okrętów podczas ostatnich nawałności. Kupcy Amsterdamscy niecierpliwie czekaią przybycia okrętów bogato ładownych z Indyi wschodniey.

Od Litewskiego Wileńskiego Rządu Gubernskiego ostrzeżenie, ażeby chcący kupić dóm murowany w mieście Wilnie za Tatarską Bramą pod N. 666 położony, na 4785. rubli srebrem szacowany na zaspokoienie pretensyi wexlowey Szlachcica Józefa Łosickiego w summie 1600. rubli, stawili się u Rządu dla targu o cenę sami, albo przysyłali od siebie umocowanych według prawa na terminach ter. roku Marca pierwszy d. 10 drugi d. 15 trzeci i ostatni d. 20.

Kommissya Szpitalna na skutek woli Rządowey, postanowiła Dworek niegdyś Szczytowski, na Przedmieściu Wileń: Zarzeczu pod Nrem 598 położony, na Czynsz wieczysty wyprzedać, naznaczaiąc do takowey licytacyi dni: 2. 16. i 30. Marca Roku idącego, odbywać się maiącey w Kamienicy WJX. Rodkiewicza pod Nrem 159. blisko Młynu Królewskiego będącey.

WJP. Anna z Koszozycow Hrebnicka Horodniczyna Wdztwa Połockiego uwiadamia Publiczność, iż w roku przeszłym dway poddani iey z maiętności Dziedzina, ze wsi Scianki w Gubernii Miń: leżącey dla zarobku w rzemieśle swoim Zarnoklowow znaiomi pobrali ze Dworu Paszport z chat maiętnych, oba żonaci, gdy dotąd po upłynieniu czasu paszportowi rok przeminoł i o nich wiadomości żadney nie ma; czuła troskliwość utraty ich, i litość nad pozostałemi żonami, domowstwa uszczerbkiem opisuiąc obu fizognomią do publiczney Gazetty podaię; ieden imieniem Cimoszko Karniciow twarzy podługowatey, oczu szarych brwi białawych, włosow rudawych, wąs mały białawy, urody wysokiey, cięklawy, maiący lat 25. Drugi Hauryło Sawcikoff twarzy białey podługowatey; oczu niebieskich, brwi białych, nosa długiego, wąsów białych, włosow białawych, urody niskiey, lat maiący 27. O takowych poddanych ieśliby kto powziął wiadomość, lub onych przystawił do Sądu niższego, w którym Powiecie znaleśćby się mogli Sąd ten niższy raczy zawiadomić Redaktora Gazet Wileń: od którego Aktorka uwiadomiona zostawszy przyzwoitą nadgrodę z wdzięcznością połączoną urecza i assekuruie.

Przybyły do Wilna z Petersburga Zamesznik Krystian Gotlib Lierr, wyrabiaiący w różnych gatunkach na handel i wszelkie potrzeby, zamszowe skury. Oświadcza publicznosci, iż potrzebuiącym dostarczy wszystko. Mieszka za bramą Wileńską pod Num. 683.

R. 1803. Mca Januar: 30 d. na skutek Dekretu Sadu Ziem: Pttu Wileń: R. 1802 Mca Julii 10 d. i Rezolucyi Rządu Litewsko-Wileń: Guber: Xbra 6 dnia 1802 Ru datowaney. Wszyscy zagraniczni Kredytorowie zeszłego Jana Millera Burmistrza Miasta Gubernskiego Wilna przed tenże Sąd Ziem: Pttu Wileń pozywaią się, ażeby stawali w kadencyi teraznieyszey dla usprawiedliwienia kredytów i Debitów do rozprawy przyiść z kraiowemi Kredytorami i Debitorami maiącey.

Sąd Taxatorsko-Exdywizorski maiątku Szlachetnego Konstantego Lewandowskiego Dekretem Remissyinym Sądu Głównego Litt: w Roku teraźnieyszym 1802 Julii 14 dnia zapadłym, wyznaczony stosownie do reguł tymże Dekretem przepisanych, znayduiąc potrzebę obwieszczenia wszystkich Debitorów i Kredytorów pomienionego JP. Lewandowskiego, ażeby pierwsi na odpowiedź stosownych przez JPana Lewandowskiego pretensyów summowych, a drudzy do dowodu swoich należnościów, przed ten że Sąd Taxatorsko-Exdywizorski stawili się, przez ninieyszą publikatę. Mianowicie: W. JP. Leona Borowskiego, od którego zł: 1343. — WJP. Dowiata Prezydenta Ziem: Szawelskiego, od którego zł: 407 — W. Zaby Sędziego Brasław: od którego złł: 64. — W. Pałaszewskiego Regenta Brasł: od którego złł. 109. — W. Rymszy Obożnego od którego złł: 224. — W. Jacka Paprockiego, od którego złł: 309. — W. Kuleszy Łowczego XX. Radziwiłłów od którego zł: 30. — W. Karola Bohdanowicza od którego zł: 202. — JP. Nienartowicza Szatnego JW. Starosty Kowień: od którego złł: 200. — W. Bylińskiego Rotm: od którego złł: 130. — W. Norwickiego byw: Pod: od którego złł: 168 — W. Bobińskiego Łow: XX. Radziwiłłów od którego złł: 82. — W. Olęska Szam od którey złł: 120. — W. Raczyńskiego Chorążego od którego zł: 49. — W. Szmygielskiego Rotm: od którego zł: 28. — W. Widakowskiego Kommissa: JWW. Platerów, od którego złł: 86. — Mirbacha Konsyl: od którego złł: 447. — W. Grużewskiego Generała od którego złł. 240 — Sukcessorów zeszłego Piotra Towiańskiego Horod: Wileń: od którego zł: 1123. — W. Ropeyki od którego zł: 234. — Jana Karulkiewicza Kupca od którego złł: 636. — Starozakonnego Marka Moyżeszowicza czyli Rabinowicza lub Rubinowicza od którego złł: 300 Starozak: Peysacha Jankielowicza od którego złł: 200. — Tenże JP. Lewandowski należność sobie być mieni, niemniey Kredytorów z iakowegokolwiek bądź źrzódła pretentye do maiątku JP. Lewandowskiego mieć mogących obwieszczaiąc, ażeby iedni ku odpowiedzi na stosowne przez JP. Lewandowskiego summowne pretensye, a drudzy ku dowodowł swoich należnościów przed tenże Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Mieście Wilnie w Kamienicy Adamkowicza pod Nrem 104. sytuowanym na dzień 15. Junii roku przyszłego 1803. z potrzebnemi dowodami, sami przez się lub przez umocowanych prawnie Plenipotentów nieuchybnie stawili się, zarazem się ostrzega, iż w przypadku niestawania którey-kolwiek strony Sąd Taxat: Exdyw: reguły Dekretem Sądu Głł: Litt: przepisane, choćiażby w niestanności stron wyrok swóy oczewisty stanowić będzie.